

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Nimimerkki: Enska
Sukupuoli: Mies
Syntymävuosi: 1939

Liikettä

Koko ikäni olen urheillut. Vielä ikämiehenä harrastin kilpaurheilua.

Täytettyäni 67 alkoi oudosti puristaa rinnasta ia hengästyin vähästä. Kerroin vaivastani tutulle lääkärille. Hän kehotti hakeutumaan varjoainekuvaukseen.

Terveyskeskuslääkäri pisti polkemaan ergometriä ia totesi, ettei pumpussa ole mitään vikaa. Hän kertoi, että minulla on noin 35 vuotiaan kunto ja että voin jatkaa liikuntaa entiseen malliin.

Koska puristus ei hellittänyt, sain viimein lähetteen Keskussairaalaan, jossa tutkittiin sepelvaltimot ja todettiin pahoja tukkeutumia. Minut kiidätettiin taksilla Kuopioon, jossa pumppuun tehtiin ohitusleikkaus.

Leikkauksen jälkeen lääkäri kehotteli liikkumaan varovasti. Aluksi en saanut nostaa maitopurkkia raskaampaa taakkaa.

Tietenkin olin masentunut, vaikkei minulle urheilu-uran jatkaminen ollut enää tärkeää. Pääsin Tulppa-ryhmään, jossa oli kohtalotovereita. Kuulin heiltä rohkaisevia tarinoita, miten elämä voi jatkua melkein täysillä kaikesta huolimatta.

Nyt leikkauksesta on yli kolme vuotta. Jo parina talvena olen päässyt lähes normaaleihin hiihtokilometreihin ladulla. Kaverit tosin ihmettelevät hiljaista vauhtiani.

Viime kesänä jatkoin pari vuotta keskeytyksissä ollutta veteraaniurheilu-uraani MM-kisoissa Lahdessa. Mitään tavoitteita ei enää ollut. Oli mukava käydä moikkaamassa tuttuja.

Valmensin yleisurheilijoita noin kolmekymmentä vuotta. Sen jouduin lopettamaan, mutta olen edelleen talkoomiehenä seurani kilpailuissa. Menen mielelläni myös koululaiskisoihin toimitsijaksi, koska työaikana toimin kaupunkimme oppilasurheilun yhdysmiehenä. Vaimonikin on samoissa riennoissa mukana.

Urheilun ja vapaaehtoisen seuratyön takia ei jäänyt aikaa muuhun. Jäätyäni eläkkeelle, otin tavoitteekseni lukea kirjallisuutta, jota en ollut aikaisemmin ehtinyt. Lainasin ja luin paljon kaikenlaista ja totesin, että aika paljon turhaakin on kirjoitettu.

Kävin kirjoituskursseja ja nyt olen kirjoittanut neljä kirjaa. Käyn usein vaimoni kanssa teatterissa. Opiskelemme englantia ja harrastamme pari kertaa vuodessa kaukomatkailua. Laulan kotosalla vanhoja iskelmiä ja saatan esiintyäkin pyydettyäessä.

Syön pakolliset lääkkeeni, mutta muuten turvaudun niihin ja lääkäreihin mahdollisimman vähän. Huumori on minulle tärkeää. Kierrän pikkumaisia sääntöjä ja tapoja aina, kun se suinkin on mahdollista. Mielenrauhan saan, kun teen jotain hyödyllistä - kun tuntuu, että nyt elän, kaunis päivä, mukava meno, linnut laulaa ja minä laulan.

